

Connection to other chapters

אסורה לביתה (א:ב)
ושבעלה בא עליה בדרך (א:ב-ג, ד:ב)
טמאה אני... ואסורה לאכול בתרומה (א:ב ועוד)
פיילי של חרס (ב:ב)
עד שהוא מגלה את לבה (א:ה), נוטל עפר מתחתיה ונותן
(ב:ב), שמשון הלך אחר עיניו (א:ז) / ועיניה בולטות (ג:ד)
במידה שאדם מודד בה מודדין לו (א:ז)
אין מודדין אלא מעיר שיש בה בית דין (ט:ב, ד)
ואלו ואלו עונין אמן (ז:ה), וענית ואמרת (ז:ג), וענתה
ואמרה (ז:ד)
קריאת שמע (ז:א), וקורא... עד שמע... (ח:ז)
ירא ורך הלבב (ח:ה), (משמת רבי בטלה... ויראת חטא
(ט:טו))
בטלו אורים ותומים... ופסקו אנשי אמנה (ט:יב)

Sotah Chapter 5

א. כשם שאסורה לבעל...
ב. מטמא את השלישי
וכל כלי חרס
מי יגלה עפר מעיניך (ב, ה)
ג. ומדתם מחוץ לעיר
ד. ישראל עונין אחריו של משה
כקורין את שמע
ה. לא עבד... אלא מיראה
לא אסיר תומתי ממני

בבלי סוטה לז ע"ב

דרש רבי יהודה בן נחמני מתורגמניה דרבי שמעון בן לקיש, כל הפרשה כולה (רש"י: של
הר גריזים) לא נאמרה אלא בנוסף ונואפת: ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגו' -
בארור סגי ליה? אלא, זה הבא על הערוה והוליד בן, והלך לבין עובדי כוכבים ועבד עבודת
כוכבים, ארורין אביו ואמו של זה שכך גרמו לו

דברים פרק כז

(יד) וְעָנוּ הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֵל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רֶם: ס
(טו) אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסֵּכָה תּוֹעֵבַת יְקֹנֵק מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשֵׁם בַּסֵּתֶר וְעָנוּ כָּל
הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן... (יז) אָרוּר מִשְׁגָּה עוֹר בַּדֶּרֶךְ וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן...
(כ) אָרוּר שֹׁכֵב עִם אִשְׁתׁ אָבִיו כִּי גִלָּה כְּנָף אָבִיו וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן: ס
(כא) אָרוּר שֹׁכֵב עִם כָּל בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן: ס (כב) אָרוּר שֹׁכֵב עִם אֲחֹתוֹ בֵּת אָבִיו אוֹ
בֵּת אָמוֹ וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן: ס (כג) אָרוּר שֹׁכֵב עִם חֲתָנְתּוֹ וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן:

(כד) אָרוּר מִכָּה רֵעֵהוּ בַּסֵּתֶר וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן: ס

דברים פרק כט

(יח) וְהָיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבּוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם יְהִי לִי כִּי בִשְׁרָרוֹת לְבִי אֵלֶּךָ לְמַעַן סְפוֹת הַרְוֵה אֶת הַצְּמָאָה: (יט) לֹא יֵאבֶה יְקִיָּק סִלַּח לוֹ כִּי אִזְ יַעֲשֶׂן אִף יְקִיָּק וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הֵהוּא וְרִכְצָה בּוֹ **כָּל הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה וּמִתְּהָ יְקִיָּק אֶת שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:**

(כ) וְהִבְדִּילוּ יְקִיָּק לְרַעַה מִכָּל שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל כָּכֵל **אֱלֹהִים** הַכְּרִית הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה... (כח) **הַנִּסְתָּרִת** לִיקְיָק אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִלַת לָנוּ וּלְכִנְיָנוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

דברים פרק כז פסוק ב - ג

(ב) וְהָיָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְקִיָּק אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ וְהִקְמַתָּ לָךְ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשָׁדַתְּ אִתָּם בְּשִׂיד:

(ג) **וְכַתַּבְתָּ עָלֵיהֶן אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת** בְּעֵבֶרְךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְקִיָּק אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ אָרֶץ זָבַת חֵלֶב וּדְבַשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְקִיָּק אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ:

1-ב. עגלה ערופה (פרק ט) סוטה

משרבו הרצחנין בטלה עגלה ערופה (ט:ט)	משרבו המנאפים פסקו המים המרים (ט:ט)
עד אומר ראיתי... ועד אומר לא ראיתי... (ח)	עד אומר נטמאת ועד אומר לא נטמאת... (ו:ד)
שלושה מבית דין הגדול שבירושלים (א)	מעלין אותה לבית דין הגדול שבירושלים (א:ד)
נפטרו זקני ירושלים והלכו להן, זקני אותה העיר מביאין... רוחצין... (ה-ו)	מוליכה לבית דין שבאותו מקום... היו מעלין אותה לבית דין הגדול שבירושלים (א:ג-ד)
לא ראינוהו והנחנוהו בלא לוויה (ו)	ומוסרין לו שני תלמידי חכמים (א:ג)
והכהנים אומרים כפר לעמך... (ו)	וכהן אוחז בבגדיה (א:ה)
עד שלא נערפה העגלה... משנערפה העגלה תקבר במקומה, שעל ספק באת מתחלה... (ז)	עד שלא נמחקה המגלה... מגלתה נגנזת ומנחתה מתפזרת על הדשן (ג:ב)
בשיר לא ישתו יין (יא)	הרבה יין עושה הרבה שחוק עושה (א:ד)
ראשו... וגופו... מטבורו... עיניו (ג-ד, ו)	שערה... בטן... ושאר כל הגוף (א:ה, ז); עיניו (ח:א)

אין מודדין... מאין היו מודדין (ב, ד)

רוח הקדש מבשרתן (ו)

נמצא... תלוי באילן (ב)

טמון בגל (ב)

או צף על פני המים (ב)

במידה שאדם מודד בה מודדין לו (א:ז)

המקום גילה עליה (א:ז)

לפיכך נתלה בשערו (א:ח), זכות תולה (ג:ד-ה)

שמשון (א:ח)

מרים המתינה למשה (א:ט), צף ארונו של יוסף

(תוספתא פ"ד ה"ז), שיראה על פני המים (ב:ב)